

[Stensballe.]

aftrykt som Bilag til Betænkningen. Udvalget har, som det ogsaa er oplyst i Betænkningen, modtaget en Deputation fra Motorbaadsklubberne om Afgiftsfrihed for den Benzin, der anvendes til Lystbaadsejlds. I Betænkningen findes ligeledes aftrykt den Svarskrivelse, som Ministeren for offentlige Arbejder har givet Udvalget paa det i Henvendelsen rettede Spørgsmaal, og Hovedindholdet er, at Finansministeriet erklærer, at den fornødne Kontrol med Lystfartøjers Benzinforbrug ikke kan etableres. Naar dette ikke kan ske, har Udvalget ikke kunnet enes om at stille Ændringsforslag om at faa Forholdet forandret. Der har været ført forskellige Forhandlinger derom. Der har ogsaa været stillet Ændringsforslag i det andet høje Ting om, at Kommunerne skulde refundere saadanne Sammenslutninger af Lystbaadsejere den Benzinafgift, de har betalt. Men det behøver man vel i og for sig ikke at stille Ændringsforslag om, for den Ret har Kommunerne i Forvejen. Jeg har forstaaet den højtærede Minister saaledes, at de Udgifter, Landkommunerne har dertil, kan medregnes i Kommunernes Udgifter til Vejene, hvorved de faar en vis Refusion. Men noget saadant er ikke Tilfældet i Byerne. De kan, hvis de ønsker det, give noget af deres Andel i Afgifterne, men de faar ingen Refusion. Jeg vil bede den højtærede Minister om at sige mig, om jeg har misforstaaet det.

Naar mit Parti har kunnet gaa med til de stillede Ændringsforslag, er det ikke, fordi vi finder Ændringen ideel, ej heller, fordi vi igennem den naar det, vi har ønsket, nemlig at skaffe Kommunerne et Tilskud helt op til 80 pCt. af Kommunens Udgift til Vejvæsenet og skaffe det saa hurtigt som muligt. Det Ændringsforslag, som mit Parti havde stillet i Folketinget, vilde saavel som et andet Ændringsforslag af tilsvarende, noget modificeret Art, der tog noget mere Hensyn til den højtærede Ministers Indstilling overfor dette Lovforslag, efter vor Mening hurtigere have ført til det ønskede Resultat, hurtigere have ført til at lette i det mindste Landkommunernes Vejudgifter og have ført til, at der blev sat flere Vejarbejder i Gang ad frivillig Vej, ligesom det med den Begrænsning, vi havde givet med Hensyn til Midlerne til særlige Vejarbejder, vilde have ført til, at de motorkørende hurtigere havde faaet en Nedsættelse i deres Afgifter. Vi har imidlertid, skønt Venstre og det konservative Folkeparti kunde gaa sammen herom, ikke kunnet trænge igennem med disse Anskuelser, og da vi derfor ikke havde nogen Sikkerhed

for at kunne faa noget saadant gennemført i det andet høje Ting, er vi blevet staaende ved de nu stillede Ændringsforslag, som jeg ganske kort skal omtale.

Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa i § 8, Stk. 2, 2den og 3die Linie, at lade følgende Ord udgaa: „de Staten tilhørende Fartøjer“ og i Stedet for at indsætte: „Fartøjer, der tilhører Staten, Kommunerne eller offentlige Institutioner“. Ændringsforslaget tilsigter at give Kommunerne og andre offentlige Institutioner Refusion for den Benzin, som de bruger til Fremdrift af Fartøjer, de ejer. Kommunale Havne, Københavns Havn har saadanne Fartøjer, og det er derfor naturligt at indføre en saadan Ændring i Lovforslaget.

Ændringsforslag Nr. 2 er af principiel Karakter og er et vigtigt Ændringsforslag. Det siger i Modsætning til Lovforslaget, at det først er, efter at der er indkommet 33 Mill. Kr., at en Andel af Motorafgiften kan benyttes til særlige Vejarbejder efter de Regler, som i øvrigt findes i Lovforslaget. I Lovforslaget staar der, at Halvparten af det overskydende Beløb skal kunne benyttes til særlige Vejarbejder, men dette bliver efter Ændringsforslaget ændret til $\frac{4}{9}$. Det sker i øvrigt efter et Forslag, som af den højtærede Minister er bragt ind i Forhandlingen i det andet høje Ting. Derigennem, at der skal være indkommet 33 Millioner i Stedet for 30 Millioner, før en Andel kan bruges til særlige Vejarbejder, og derigennem, at denne Andel kun bliver $\frac{4}{9}$ i Stedet for Halvparten, bliver der stillet et yderligere Beløb paa i hvert Fald 4—5 Mill. Kr. til Raadighed til de almindelige Vejarbejder. Denne Forbedring tillige med de øvrige Forbedringer, der er foreslaaet i Forhold til den nuværende Ordning, har gjort, at vi har ment at burde give vor Tilslutning til Lovforslaget.

De to andre Ændringsforslag, Nr. 3 og Nr. 4, staar i Forbindelse med, at Lovforslaget først kan blive ophøjet til Lov saasent, at Afgifterne for Aaret 1931—32 ikke kan opkræves efter dette Forslags Regler, men Opkrævningen maa for det nævnte Finansaar foregaa efter Loven af 1927.

Det andet Lovforslag, Forslag til Lov om Ændring i Lov af 20. December 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer, indstiller Udvalget til Vedtagelse uforandret. Jeg er dog blevet gjort opmærksom paa, at der nødvendigvis maa stilles et Ændringsforslag til tredie Behandling, nærmest af formel Karakter, og det vil altsaa blive stillet.

Naar vi er gaaet med til disse Lovforslag, er det, som sagt, fordi vi mener, at vi